

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010789
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. septembra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

R. L.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom mesto W. H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/67/2016 zo dňa 12.07.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

R. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/58/2010 zo dňa 05.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/73/2011 zo dňa 18.09.2012 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a iné vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Koniec trestu pripadá na deň 02.08.2018.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/67/2016 zo dňa 12.07.2016 bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že vo výkone trestu sa snažil správať tak, aby splnil podmienky podmienčného prepustenia, vybral si ponúknuté vzdelávanie, pretože vo veľkých kolektívach trpel fóbiami. Cíti, že poruchy sa u neho prehlbujú a potrebuje skupinovú terapiu.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit.

ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia na odsúdeného z doterajšieho priebehu výkonu trestu odňatia slobody okrem iného vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená vzhľadom na vysoké riziko sociálneho zlyhania ako nepriaznivá, odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav ho neodporúča podmiennečne prepustiť.

Súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení odsúdeného musia vychádzať v prvom rade zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni jeho nápravy. Cieľom podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je dovŕšiť jeho nápravu na slobode. Na osobu obvineného už bolo v minulosti viackrát pôsobené uložením trestov odňatia slobody s podmiennečným odkladom, ktoré sa však minuli svojim účinkom, pretože sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Vychádzajúc z týchto skutočností má krajský súd dôvodné pochybnosti, že u tohto páchatela možno očakávať dovŕšenie jeho nápravy na slobode v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.